

2624

The image shows the front cover of a book. The spine is bound in dark reddish-brown leather. The main cover area is decorated with a marbled paper pattern in shades of yellow, green, and brown, featuring a complex, organic, cracked texture. The corners of the cover are reinforced with the same dark reddish-brown leather as the spine.

Oprac. inchołigatur Jan Wyżęga r. r. 1933.

I

Wedle Kataloga Wirlokiego stara sygnatura byle.
GG. IV. 10

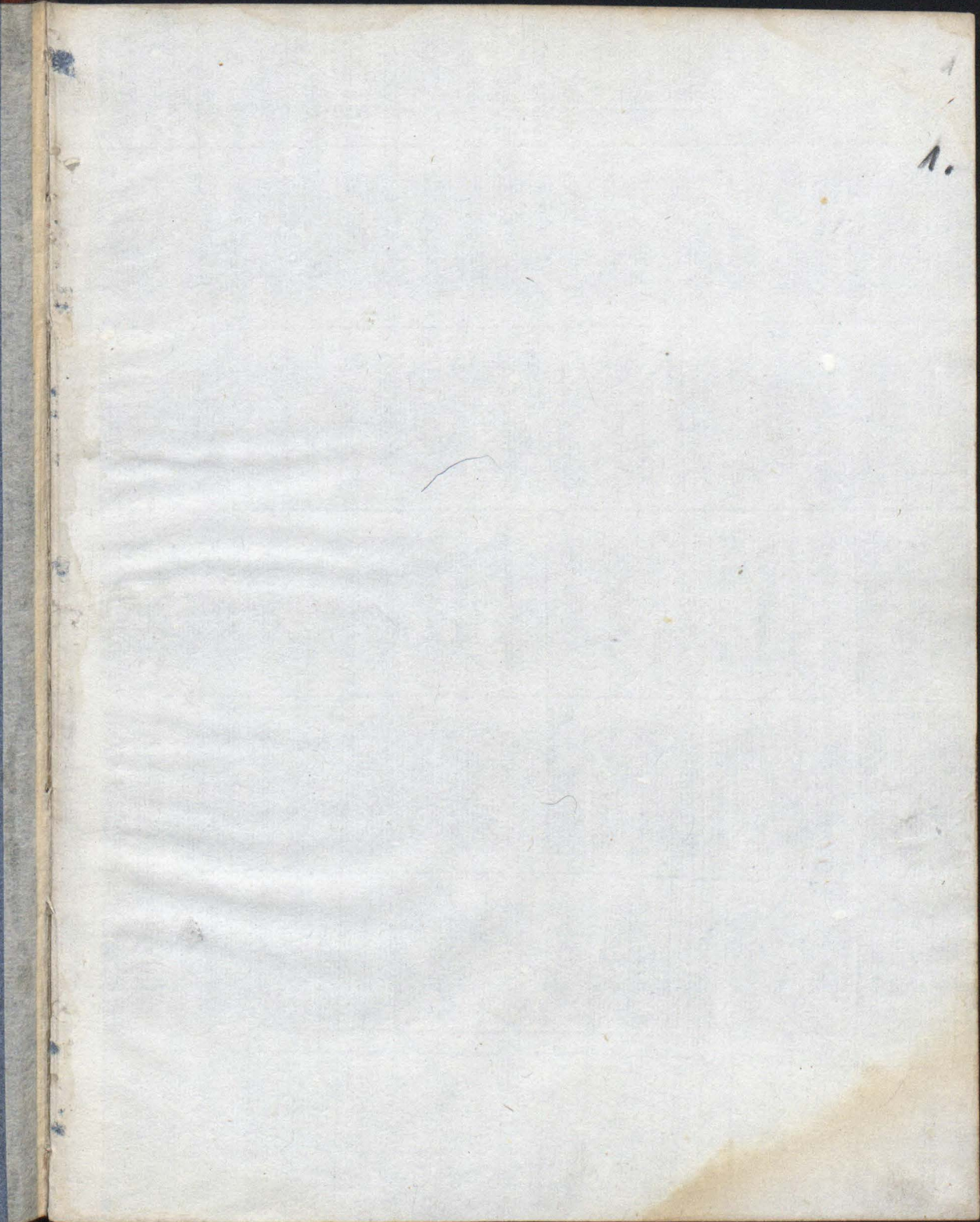
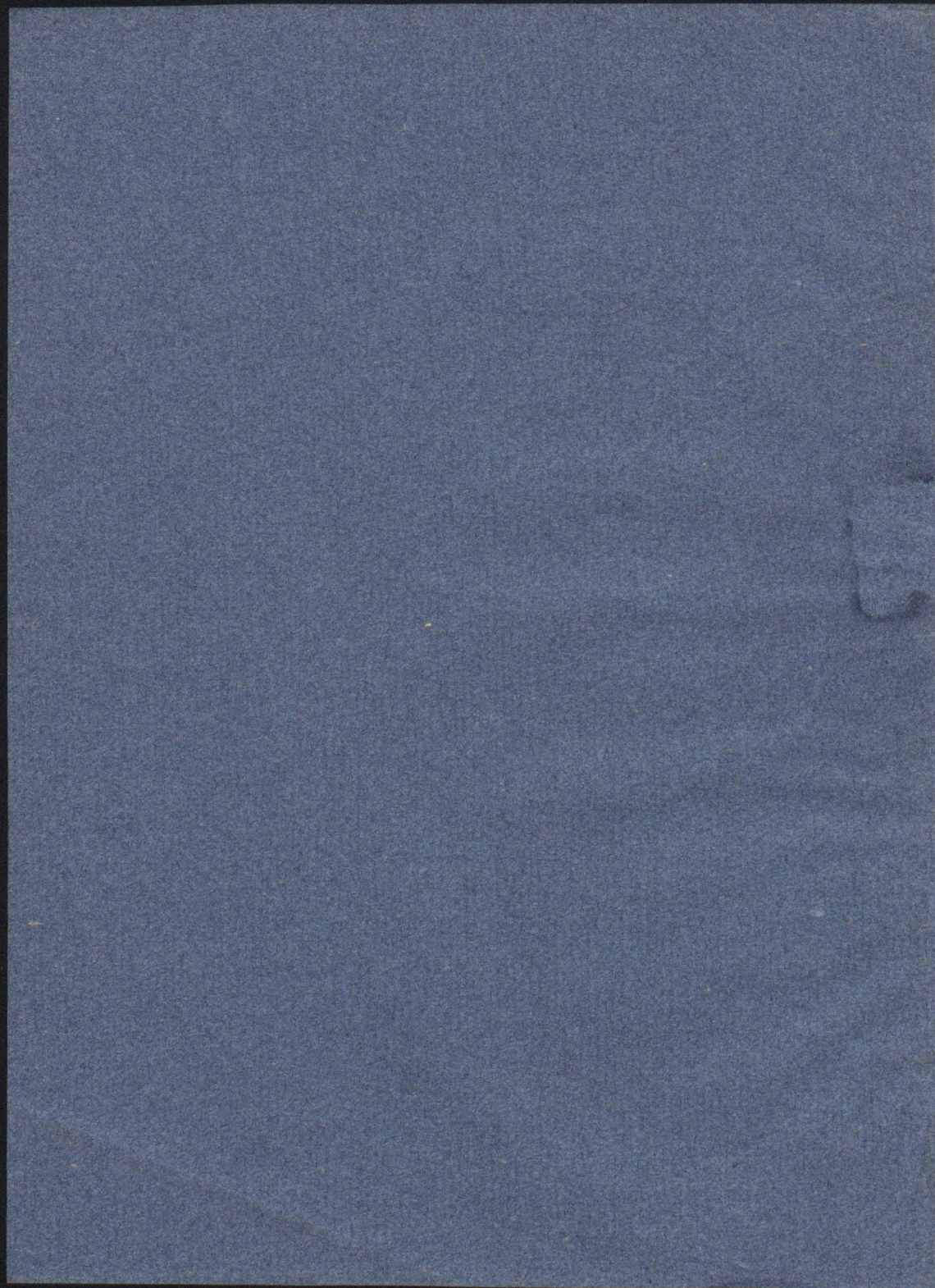
Philosophia.

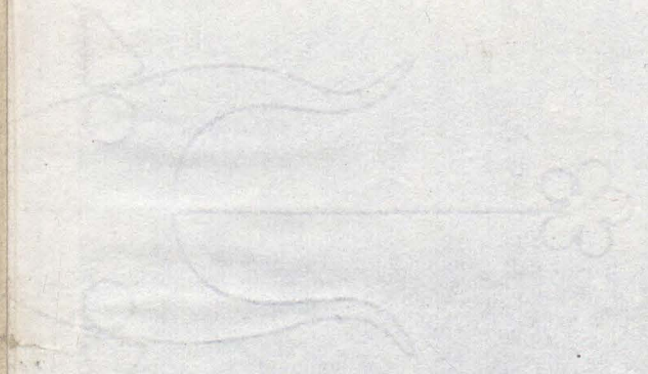
2624

Boëthii (Anicii Manlii Severini
vini): De hebdomadibus p. h. e. de commu-
nitibus animi proportionibus

finitis dicitur.

N. L. 2624.

Idem significat

Prima intentio
Ens reale
Denominatum
Substratum
Ens ex intellectu
Significatum reale

Idem significat ista

Secunda intentio:
Ens rationis:
Per se significatum
Ens in anima:
Significatum formale:

distinctio
Dicitur
Proprie
Ratione
Ratione
Ratione

Albedo quiditas est
quia abstractum
Album concretum

Essencia seu quiditas rei est proprium obiectum rei intellectus.
et in de anima :

ro formalis rei .i. quiditas vel essencia rei.

Verum debet concedi.
Multiplex distingui.
Falsum negari.
per assumptum
tem omne :
peris in assumat
dicit concedere vel
negare voluerit.

p. 1.
f. p. 171
4.

Sapientia est dea scie-
ntiaru scribit aristotele

les primo pme phie: et hec
profino duabz rationibz auditur: pma scilicet ex
parte huius sciam scda ex pte obiecti: nra quod
deusatur in omnia prima ratio her e illa
notitia e dea sciaz: quam maxime hgt ipe deus
S3 sapientia hgt maxime ipe deus q notitia et ipsa
sapientia e dea sciaz: tza in davi vltata maiore
maior hu e h3: hoc p qm deus in omni vniuersi
et simpli: sine dmsu oia contemplantur: et hor
p3t q quammz aliqne notitie ipa sapia sint vtili-
ores: nulla tu dignior ipa vtz so mathaphis

Scda ro Qm ipa sapientia e qd dicitur ee
suum in cone causalitatz qd intensionem e vtilibz
sibi om pmlarum sciaz: ipis tu pmlaribus sci-
entiaz e mixtura in hor mixtura cum pma mix-
tura e in omibz ee pte h3 q alim dmsatur
de de in xxiii pome libri causalium **Corollarie**
sequitur: Q si sapia ponatur: non ponitur alia
pries sine: qm ipa ablata auferunt ames a
hie ptes sine expedita breui recommendatione
pme phie seu sapie: viderda sunt summe ex q
nra pmpia: et alioem libroru solent recitari vti
pmo viderendum e que sit vtilitas istuz libelli: Et
e cognoscere hebdomades: sine pmpia pma omz rez
quibz ignorat pmitz nil sit? **Ignorat em pmpia**
nece e ignore et pmpia: Et huz ipe e bdo-
mades a multz actu no sciunt: vtiat tu in oi
snto pmpomt **Titulus** No e iste Liber de
de hebdomadibus: qui subordnat phie reali sine
nab sunt em tres ptes phie real s3 me ra ma-
hara et phia nab Et huz liber pmpat ps me-
de: et tu meritaqz: cum sit de pmpibz abistime sa-
pientie sup quod e et quo e ipaz rezum fundame-
tum **Tertio** No e de terminat de hebdomadibus
hoc e de terminibz am pmpionibz vti hebdo-
mas adis: e nome grecum: tu valens sic compo-
no latine: hebdo em us e qd compio **Cau-**
sa aut malis que queritur cum subiecto sine
e hebdomas sine am conrepto **Causa** No format

sunt et aliam scienciam p[er] libellu[m] e[st] d[omi]ni s[ed] for-
ma tractatus et forma tractandi. **C**ausa vero
efficiens e[st] d[omi]ni s[ed] mouens et mota. **M**ouens e[st] Jo-
annes Argyropolus; qui hunc libellu[m] a boetio pe-
ijt compilandum p[er] cognoscens hebdomadu[m] s[ed] causa
efficiens mota e[st] ipse Boetius; qui hunc libellu[m] ad
petrinas tui digni compilauit. **C**ausa vero fia-
lis conuincit n[ost]ra utilitate. Et e[st] cognoscit qui animi
conceptiones seu p[ro]p[ri]as: quibus requirit tanq[ua]m rogo
sunt p[ro]p[ri]as p[er]iculares p[er] hunc scienciaru[m]

Expositio d[omi]ni s[ed] i[st]i i hebdomada

scribit hunc libellu[m] Boetius ad Joanne[m] diuisione roma-
ne ecclesie: qui ab eo petierat. **V**t ex sint hebdomadibus
id e[st] aduocibus differeret: et exponeret quanda[m] diffuse
questionem: p[er] quam h[ab]eret quedam apparatus g[ra]uissimas. Et
e[st] q[uo]d ibi reate inq[ui]t sunt: bene sunt: in h[ab]itu dicitur
q[uo]d substantie reate non sunt substantialia bona. Sed
hor[um] de solis dei p[ro]p[ri]as esse: q[uo]d em[er]it alium inq[ui]t
e[st] videt et substantiate reate. Et ideo si ibi separe:
inq[ui]t sunt: bene sunt: g[ra]uiter videt q[uo]d sint staba bo-
na. **H**inc p[er] u[er]borum seruator Boetius de sub-
stantionibus libellu[m] nob[is] edidit: qui de hebdomadibus
de ad e[st] de aduocibus: quia in greco hebdoma-
da idem e[st] q[uo]d ed[ic]t. In quo quid[am] libro Boetius
duo sunt, primo em[er]it p[ro]mittit p[ro]hemin. **S**ed p[ro]-
cedit ad op[er]is tractatus ibi Communis conepno animi
Cura p[ri]mo reate sunt p[ri]mo ondit de quo sit m[er]it
no. **S**ed quod sit tractanda ibi. Idq[ue] co dicit esse
faciendum. Tercio tradit ordine: quo p[ro]cedens e[st]
ibi. **V**t q[uo]d in mathematica

**prologus i libri de Ebd[omi]nis
: madibus:**

3
1. 173
5.

Osculas a me ut ex hebdoma-
dibus n[ost]ris eius questionis obscu-
ritatem: que continet modum: quo sub-
stantie in eo q[uo]d sunt bone sunt: tu no[n] sit
substantialia bona digeram: et paulo e-
uidencius monstrum. Idq[ue] co dicit esse
faciendu[m]: q[uo]d non sit ombus notu[m] iter
huiusmodi descuptioni: tuus bo test[is]
ipe sum: q[uo]m hec viuatuer fueris ante
complexus. **E**bdomadas bo goipe
mhi comentoz: potiusq[ue] ad memoria[m]
meam speculata conferuo: q[uo]m cuiq[ue]
participo: quoru[m] lasciuia ac peccan-
cia nihil a loco risuq[ue] patitur ee co-
umatum. **P**rohinc tu ne sis obscuri-
tatibus breuitatis aduersus: que tu
sine archani fida custodia: tu id h[ab]ere
comodi: q[uo]d cu his solis quidigm sue
colloquitur. **D**e igitur mathematica
fieri solet ceterisq[ue] et disciplinis pro-

Idq[ue] co:
Quid p[er] que mod[us]
her p[ro]p[ri]as vult
plene s[ed] obscu-
et n[ost]ra h[ab]ere t[ri]a
it p[ro]p[ri]as ondit: p[er] hunc
obscuris reate e[st] e[st]

Ebdomadas:
Sed ondit hunc
modum et tibi e[st]
conuincit

Prohinc tu:
Tercio ondit et
p[ro]mittit q[uo]d obtinet s[ed]
modo debet quate-
n[ost]ra f[er]re p[er] hunc
it: q[uo]d in hunc h[ab]ere
petierat

Ve igitur:
Quid quo ordine
sit p[ro]cedendu[m] ut
p[er] hunc q[uo]d sit
e[st] nota: m[er]it mag-
matica

Me em[er]it ad que her scribit
ita p[ro]bat: p[ro]dita esse si:
Bona: q[uo]d p[ro]p[ri]as e[st] q[uo]d
p[ro]bat d[omi]ni s[ed] q[uo]d est d[omi]ni
s[ed] nota: q[uo]d no[n] eodem def[er]re
deco ad h[ab]ere affinebant: q[uo]d
ipe: ni Boetius testimoniu[m]
p[er] hunc q[uo]d p[ro]dita p[ro]p[ri]as on-
diti p[ro]p[ri]as. Et ut p[ro]p[ri]as in
teligendo ut faciant de h[ab]ere
vult

q[uo]d ordinauerat
ad ad hunc: s[ed]
ad hunc q[uo]d h[ab]ere
mentes

Sed demonstrat me: ideo dicitur
discipline: qua p[er] eas discipli-
nas aggregantur ex demon-
stratione: q[uo]d n[ost]ra p[ro]p[ri]as

Remissa p se nota dicitur
de minus et regulari
nos quidem: quia in hinc
nobis p[ri]ncipaliter sicut omni de
monstrari resubito. Re
fulos aut: qz f. cas aliquo
dividit in regulares sequi
m[od]o gl[os]atione

posui terminos regulares: quibus cum
sta que sequuntur efficiam

¶ Iste libellus de mag[ist]ro subiecto dicitur e[st] p[ri]ncipali d[iv]isi
one dividit in prologum seu in prohemium et in tra
ctatum seu in p[ar]tem exortiva[m] pars exortiva ibi
Comunis animi correptione prologus aut seu p[ro]hemium
p[ri]ncipaliter libelli in hebdomadas dicitur duo tractat p[ri]mum
p[ri]ncipaliter Johannis dicitur ad quem scribit B. hinc libel
lum et dividit in duas p[ar]tes: in p[ri]ma ponit assensu q
vult p[er]sonam Joannis dicitur acquiescere obscuritatem
questionis in tua posita paulo clarius declarando et
hor min dicit idqz eo dicit. Secundo tangit infos dicitur
ibi tuqz no testis: et dividit in quatuor p[ar]tes. In
p[ri]ma appbat dicitur Joannis dicitur quia hor e[st] ar
gume[n]tu[m] p[ri]ncipaliter p[re]meditatu[m]: q[ui]a viz hincmodi p[ro]p[ri]etates
non omib[us] valent ad cognoscendum. In secunda dicit
q[ui]a rognatio hanc hebdomadam p[ar]tis d[iv]is e[st] nota
ibi hebdomadas no ego ipse. In tertia caput be
nivolentia Joannis ne advenire diffinitati hebdo
madum, nun dicit p[ri]ncipaliter tu et am submittit ipse
voluntatem ibi Tu id h[ab]et comodi. Quarto et vlti
mo dicit madum p[re]cedens.

¶ Notandum:
in hor s[er]mone que tangitur ibi. Prologus seu pro
hemium in mathematica hinc e[st] s[er]mo p[re]
p[re]ambulu[m] p[re]parans animu[m] audientis ad in sua dicitur
Et d[icit] a pro et pro: q[ui]a p[ri]mum: et logos s[er]mo q[ui]
p[ri]mum s[er]mo g[ra]m[m]aticale p[ri]ncipaliter ad ea que in speciali dicitur
da sunt in p[ar]te exortiva. Propt[er] hor am p[ro]hemium
seu prologu[m] p[re]mittit. Et ea que dicitur sunt in spe
ciali sicut in g[ra]m[m]aticali. Et p[er] hor ut p[er] ipa tolle
retur ignorancia negationis. ¶ Iste notand[um] hinc p[ri]mum
in sua p[ar]te p[ro]logus seu p[ro]hemium sua debet
facere p[ri]mo am d[icit] reddere auditores donles. Secundo be
nivolentia Joannis dicitur, et p[er] p[ri]ncipaliter omes auditores
donles p[er] ma[gn]e aliquate facilitate[m] et hor in d[icit]
dicitur ut paulo evidenti[us] obscuritatem questionis q[ui]
Secundo reddat benivolentia p[er] ma[gn]e dignitatem. Tu dicit
Que nun sunt dicitur vide m[od]o dicitur. Tercio at
tertio p[er] materia audientiam seu necessitatem nun
dicitur. Tame[n] id h[ab]et comodi. ¶ Quia p[ro]hemium p[re]mittit

quomo sbe in eo q sine bone sit
tu no sine substantia bona

Ad videndum ubi sciendum p[ri]mo q[ui]a bonu[m] est duplex sc
bonu[m] ens et bonu[m] mox: bonu[m] ens e[st] esse ip[s]u[m] rei q[ui]
esse depend[et] a p[ri]mo bono et optimo se: id est in se p[ri]m
omib[us] alijs dat esse et p[er] hor q[ui] dat esse dat esse bo
nitatem entitativa[m] que bonitas ens e[st]. Omnia eni[m] en
ria dicitur esse bona: una bonitate effectiva et exa[mp]l
que bonitas e[st] bonitas dicitur a qua bonitate originali
tangit a fute om[ne] bonoz: omne bonu[m] fluit et fructu[m] q[ui]
ut omnia ens dicitur bona: una bonitate formativa s[er]
plurib[us] quia hor format bonitas in fute a forma q[ui]
qua dat esse rei: et entitativa[m] rei. Et q[ui] dicitur
verum dicitur sicut forme et p[er] q[ui] dicitur acunt bo
nitates formales. Omne eni[m] ens appetit tale bonu[m] esse
qua ens appetit esse q[ui] appetit bonu[m]. Non e[st] q[ui]o e[st]
in mundo quoniam sit bona: quo ad esse sicut que a p[ri]mo

¶ Sed bonu[m] mox e[st] quod sit hinc dicitur re
te ratione et p[ri]ncipaliter moralis: Secundo sciendum
¶ Et ab alio ens h[ab]et q[ui] sit et ab alio h[ab]et q[ui] tale sit
Ab esse eni[m] formativa h[ab]et q[ui] sit et q[ui] est ens e[st] et
p[er] q[ui]s bonu[m] e[st] sicut ens et bonu[m] quatuor e[st] quatuor
metaphysice. Et ens efficit tale ab aliquo sicut amden
tali: ut ab eo q[ui] e[st] esse p[er] se ens efficit sicut: Et ab eo q[ui]
e[st] in alio esse ens efficitur ens bonitas aut quomodo ens:
magis e[st] et ad magis sicut: ut ens e[st] sicut: sicut in
p[ri]ma sicut simplicissima que in q[ui]bus sicut e[st] bona e[st]

¶ Conclusio responsiva: Ad questio[n]em. Omne
substantie in eo q[ui] sicut sicut ens p[er] sicut esse entitativa[m]
bone sunt bonitate ens: nun ipse sicut sicut no sunt substan
tia bona: et no sunt bona: sub ratione substantialem:
sine sub ratione sicut hor e[st] q[ui] eorum bonitas e[st] eorum
sicut: talis eni[m] solum e[st] una sicut p[ri]ma causa. **Circa ter
tium movet sicut questio: v[er]o secreta p[ro]ph[et]ie p[ri]m
me in solis dignis collocentur.** ¶ Pro
qua questione sciendum p[ri]mo q[ui]a p[er] secreta p[ri]ma p[ro]ph
intelligunt hebdomades et que animi g[ra]m[m]ationes et
p[ri]ncipaliter archana mentis in quib[us] sunt in sicut totum ro
p[ri]ncipaliter p[ro]ph[et]ie et p[er] solas dignas intelligunt illi: qui p[er] con
namentes rationes investigant eorum n[atu]ra[m] et vehementer sicut
de lumen ab intelligibilib[us] abstracta in organu[m] m[od]o
p[ri]ncipaliter. **¶ Sciendum sicut** ¶ Quia colloratio sicut
torem p[ri]ma p[ro]ph[et]ie p[re]cipue adimere q[ui]a e[st] via d
p[ri]ncipaliter p[ro]ph[et]ie p[ri]mo magis: q[ui]o in latitudine et v[er]itatem
pendentem dicitur sicut secreta p[ro]ph[et]ie collorari no possunt
q[ui]a tales ut d[icit] Gilbertus: sua sicut multa laudat: rezo
rum no v[er]itatem: et tanq[ui]a nullus sunt valoris d[icit]
et.

f.
175
6.

quod utique no procedit ab admiratione: sed plus ex ma-
 in et munda spectatione. Sequitur qd qd volentibz accide
 ad phiam, abstrahendum e ad voluptate carnali: tum mte
 vna qd qd vena. Sole quia notata muna, no con spri-
 ritus nisi ab operta implatione esset: ideo m implati-
 bus se semilibz negonjs: seu omia ad arcedas dimi-
 nas hntibz / sapientia rolloneis no pt / qd qua imox
 mentis e obstantibus veritatibz. ideo m habentibus mmez
 glam: secreta physe rolloneis non possunt. **Conclusio**
o responsalis secreta physe: in solis dignis rot-
 lorant. hor am eorum nate e romoz pz digni em: p
 ammentes vones inquirunt recum nate. ut vehemc
 si studio lumbia ab intelligibilibz abstracta / in archant
 mentibz gudeant / in quibz sunt m sedibz, totu respz
 pme physe respdet.

**Incipit liber de hebdomadi-
 bus Capitulum primum
 et propositio prima: ~**

**Omnius animi conceptio est
 emigratio: qua quisqz probat
 auditam. Harum duplex est modus
 Nam una ita communis est: vt omni-
 um sit Rom: veluti si hanc ponas:
 Si a duobus equalibus demas: que re-**

*Supra dicitur dicitur h
 ordine se professum / ut p
 es dicit quosdam pmo et
 egulas ex quibz ad vltimo
 ra procederet, et ideo pmo
 ordine ptecatum m pmo
 pmo qd dicit egulas: sicut
 pmo sapientum: notant
 illa pmo p se nota, p
 no p diffinitio. Sed p dicit
 pmo dicit, hanc dicit q
 circa pmo mtecatum est
 qd hanc dicit pmo qd
 fuit termini et egula dema
 hanc dicit qd qd am
 conceptiois. Diffinitio qd
 mne am conceptiois qd*

**linguit equalia ee: nullus id intelliges
 negat. Alia vo est doctoru tm: que
 tamen ex talibus communibus animi
 concepcionibus venit: vt est, que itoz**

*Prima pmo venit qd
 pmo p se nota: qm m
 pmo qd qd am
 qd ex pmo p mtecatum
 a et cognoscim mtecatum
 ex quibz sunt cognoscim et
 qd qd mtecatum dicit, pma
 pmo sunt omibz nota, h
 pmo m dicit: qm am m
 mtecatum dicit, mtecatum do
 mtecatum dicit.*

*Quia eo est fides qd dicit qd mtecatum
 p se notum: tunc hanc dicitam / ut alio
 mtecatum mtecatum. hanc no pt esse m mtecatum
 et mtecatum eorum: qm hanc mtecatum
 mtecatum: que mtecatum est mtecatum
 et albedo: qm hanc mtecatum.*

*non scriptum et p se ut in loco esse
 non scriptum et p se ut in loco esse*

que non volgas: sed docti comprobant
 Ista e pz exempla, m qua pmo plajo, ponit hanc
 fuz hanc de hebdomadibz: seu de mtecatum ammi
 conceptioibz. Qui tractatibz gmet ix hebdomadibz m
 imo / Et diffinitio Boaz pmo am conceptioe hanc
 conceptioe est emigratio qm quibz probat audita hanc
 et hanc intellectus hanc hanc est sup: qd dicit qd
 vt nota sit omibz, ut si equalia ab equalibus dema-
 et nota sit omibz, ut si equalia ab equalibus dema-
 dicitur, ut hanc mtecatum no sunt m loco fura p
 ten hanc ammi. **Dez: ista natus am con-**
ceptio que e: qd incorruptibiliq non
sunt m loco pfluat ex alia alia am
 conceptioe. **Sciendum pmo** qd soli alim pmo est
 id sine que non pt, ton aut hanc mtecatum ammi, qua
 e qd, que m mtecatum et mtecatum ammi, qua
 est pmo mtecatum mtecatum mtecatum pmo pmo
 mtecatum non ammi hanc mtecatum qd habentur
 m loco non ee, et qm hanc hanc dicit affirmat, q
 id p mtecatum mtecatum, id hanc hanc conceptio m
 est doctorum tm. **Sciendum sedo: qd hanc p-**
 pmo pmo ab illo guali pmo pmo hanc hanc ali-
 am pmo e id sine quo esse non pt, vt notat qm soli
 mtecatum ammi, non m mtecatum e, pmo mtecatum pmo
 mtecatum a quo omia alia fuit e hanc **Idem simul**
mtecatum est: et no m ee qd dicit qd dicit qd mtecatum
 mtecatum e hanc qd dicit qd pmo pmo qd mtecatum
 aut qd pmo mtecatum mtecatum hanc hanc qm
 dicitur qd hanc mtecatum pmo mtecatum. **Ad pmo**
 pmo mtecatum mtecatum qd e hanc hanc: et no mtecatum
 dicitur, et e no veniens ad hanc **Conclusio re-**
sponsalis Ista natus ammi conceptio. f. qd mtecatum
 alia non sunt m loco sicut qd alia ammi conceptioe qm
 pt hanc qm qd illa qd soli alim pmo e d, sine quo ee
 non pt vt ex fide notabile. **Th:**

7. /
 177
 7.

*hanc aut dicitur eo a, qm am qm am conceptio
 pmo p se notum, sit aliqua qd qd hanc. hanc pmo
 de hanc hanc. hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 qd pmo pmo mtecatum mtecatum mtecatum qm qd qd
 pmo pmo hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc*

Esse in loco circumscriptive
sunt compositum quod est
natura, et res in corpore
natura solum sunt in loco
circumscriptive, sed in parte
sunt in parte: quod
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum

na ipse et alia huiusmodi. Sed ad apprehendendam rem
incompositam solum intellectus sapienter conuenit, non vol-
untatem hominum intellectus non transcendunt imaginari: que
est solum corporalius rerum, et ideo ea que sunt ipsa re-
sunt in loco circumscriptive, natura esse in loco circumscriptive
sunt in parte: quod est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum

esse in loco circumscriptive
sunt compositum quod est
natura, et res in corpore
natura solum sunt in loco
circumscriptive, sed in parte
sunt in parte: quod
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum
est in parte sibi compositum

Secunda Propositio

Inerorum esse esse: et id quod est ipsum
enim esse non dum est. De eo quod est ac-

cepta essendi forma est atque consistit.

Ita te tota Ebdomada. B. Et dividit in duas partes, primo
in parte ipsa Ebdomada, sed in parte pro quo:
Sciendum sicut Gilbertus peritatem, hoc habet
admodum sic exponit: Insuper a esse, et substantia et
essentia et id quod est substantia. Hoc est quod substantia sibi
sibi, exemplificat Gilbertus in malis, et dicitur quod est
essentia et corpus, et humanitas et homo, Corporalitas est
substantia, sine essentia, que est in substantia et in re-
pore, ex quibus patet, quod esse dicitur intelligi per se loque
essentia rei, et humanitas, et per quod dicitur intelligi esse
habet essentiam, ut hoc dicitur, quod ponit alio nomine sibi
sibi, in quo est substantia, et humanitas, et per quod
est non intelligitur essentia, et per esse non intelligitur esse
naturalis essentia, et per quod non de esse recipitur in id
quod non intelligitur, quod recipitur in essentiam, in quo oppositum
est fundamentum, sicut aliquid de ante et essentia, et in hoc
modo dicendi concordant: Gilbertus et dicitur Albertus in Boe-
tio, et Thomas de ente et essentia dicitur capite esse
et aliquid quod est, et sic non dicitur sicut dicitur, et probatur
hoc Thomas in parte sibi, quia ipse esse non dicitur, et ipse
quod est accepta essendi forma est per se hoc. Quia ipse esse dicitur
puram et simplicem formam per se, et per intellectum ab-
tractivum a se modo talis forma sic abstracta non dicitur
an rem a: ut hoc ipse quod est accepta essendi forma:
que forma in malis de quo est atque consistit in rerum
natura. Est quia hoc Gilbertus ad fundamentum sibi
sequentem: et ex hoc tractat de ante et essentia, et
vera ipsam essentiam ma de ante et essentia, et
sine parte, de eo queritur.

Et idem sic subsistentia et substantia

Exemplificat Gilbertus per
essentiam et corpus, hanc
humanitatem et hominem, Corporeali-
tatem enim est substantiam sine essen-
tia: que est in substantia sibi
in corpore.

in quo est subsistentia via

idem sit humanitas et homo, corporalitas et corpus
essentia format consimilem questionem. viii. m. p. 179
quod quod erat esse, et unum quod est id est aliterum. Sic
Dum primo pro declaratione istius questionis, quod essen-
tia in omni ante natura sibi dicitur compositum quodam
in antea in malis, et compositum malum non forma sibi
in antea in malis, dicitur compositum ex quod est, et quod est
esse esse dicitur. T. esse essentia et esse essentia. Esse esse
ne est esse quidditatum et formale in hunc principium esse
quod querit ante solum formalitatem eius, et simplicem
nam, et tale esse id est esse non sua essentia, quam in
solum modum differat ab ipsa essentia an nominat rem:
ex principio compositum ut humanitas, et esse essentia
dicitur rem in sua principia quidditativa essentialia: et sic esse es-
sencia est formale atque quod essentia, hoc est non modum fluit
et fluit, et essentia hoc modum fluit, sic quod esse fluit
ab essentia et suscipitur in quod est, sicut in aliterum: et
hoc est esse quod esse est rei essentia sicut hoc in titulo
questionis, sicut patet ad quod est. Et esse essentia est arti-
ale et in ultimo articulo esse et tale esse est ante ipsum es-
sencia, ut dicitur Aurea, et esse amicit, unum quod est
et hoc est esse singulare et individuale, quodammodo indivi-
duum singularem, et de tali esse, non intelligitur
hoc quod est, et de esse essentia. **Sciendum** sed
quod quod erat esse, et unum quod est, idem sunt in esse, et
dicitur sicut dicitur, sicut enim res de quod quod erat esse:
et unum quod est dicitur rem, quia de quod quod erat esse,
natura abstracta a singularibus, ut humanitas, et natura in quod
reco significata, de unum quod est, ut hoc: quia talis natura
est unum ens multi plura in sua singularia. De hoc
et quod quod erat esse, et quod quod est. Omnia quod est
hoc Albertus, est id quod per diffinitio significat, quod alio
nomine de quidditas, quod quod rei essentia, et quod quod erat
esse, dicitur quodammodo ponitur, unde hunc verbum esse erat
et de quasi quod rei essentia, et de natura in quantum est in
ipsum modum et quod est per philosophos, in singularibus
et diffinitio in diffinitio, et sic sicut, et dicitur, quod
quod est, et quod quod erat esse, unum quod est, quidditas, natura:
essentia, diffinitio, et diffinitio, sunt id in esse, et dif-
ferunt esse, quia ead res de quod quod est in quantum est
quod ipse singularium, et in quantum articulo esse in ipse
ut humanitas in seipso et platonem, et ead res de quod
quod quod erat esse, in quantum per intellectum abstractivum
singularibus, ut humanitas abstracta a se et platonem
et ab alio, et de unum quod est, in quantum illa natura

179
8.

Esse esse
duplex

Quod quod
erat esse
quod quod est
diffinitio

De quod est
quod quod erat esse
quod quod est
Natura
essentia
diffinitio

hæc expectat ad omnia sua singularia et sic in intellectu huius
 finitæ. Ut hō. 1183 de quidditate mātūm d' supy ad
 ista. Essentia hōis de qua in ea et p' eam res hōis
 esse. ut hō 1183 diffinitio hōis mātūm stat sub hōis tōdem
 tentionis s'z mātūm p' gēny et spēny et d'ans q' p' hōis
 tū 1183 diffinitio mātūm stat hōis d'ca mātūm hōis
 nōis s'z mātūm d' hōis diffinitio p' gēny et diffinitio

Conclusio responsalis esse et q' d' sunt
 dem et dicit. p'z quia sunt in re al' et dicit hōm
 rationem; sunt abstractum et concretum. Itē ad quæstōes
 d'z dicit hōm d'omni abstractum. Quia q' q' d'
 est ea nō ē vni q'q' nō aliud s'z ē d' hōis s'z recte
 diffinitio in ab eo hōm rationem; sunt humanitas non
 ē hōis nēq' ē alit' ab hōis; sed sibi dem recte
 diffinitio tamen ab eo. **Thomas**

Sunt dicitur a ille professiones sunt maxime ut p' se
 nos que videntur tamen quod amos intelligunt ea aut q'
 in omni intellectu radunt sunt maxime quia. Que sunt
 eius vni boni. Ideo hōmō p'mittens hōm. quasdam re
 gulas; sine correptiones sapientum primo ponit quas
 dam correptiones p'mittentes ad aut. Sedo quasdam p'mit
 tes ad vni ex quo sumitur ut simplis et compositi hōis.
 Omni composito Tercio ponit quasdam correptiones p'mittentes ad
 bonum. Ibi Omnis dicitur dicitur. Cuius aut aut conside
 rantur ipm esse quasi quoddam commune; et indelimitati; que q'
 dem d'ca d'ca d'ca d'ca. Vno ex pte subiecti quod esse hōis d'
 hōis nō ex pte p'dicti ut p'ce nōy d'ca de homine et de quibus
 alia re; non quidem q' sit sumpta; s'z q' sit aliquod; puta altu
 ut nōy. Primo q' ponit correptiones; que accipiunt hōm rō
 p'rationem ipm esse ad id q' d'. Sedo ponit correptiones q'
 accipiunt hōm rōpans eius; quod ē esse sumpta; ad id quod est
 esse aliquod hōi d'ca d'ca hōi. Cuius hōm d'ca hōis hōis
 p'ont d'ca aut q' d' esse; ad id q' d'. Sedo manifestat hōm
 modi d'ca. Ibi ipm aut esse d'ca hōis q' d'ca hōis est
 esse et id q' d'. Que quidem d'ca hōis non ē hōis referenda
 ad res de quibus hōi non loquitur adhuc; s'z ad ipm rōis hōis
 tentiones. Nōis em hōis hōis p' hōis q' d'ca hōis hōis aliud
 p' hōis q' d'ca hōis q' d'. Sunt et aliud hōis hōis nō d'ca
 rōis hōis; et aliud p' hōis q' d'ca hōis. Nōis rōis et cō hōis
 hōis hōis in abstracto sunt et albedo. S'z q' d'ca hōis et nōis
 hōis hōis sunt in concreto velut albu. Deinde nō d'ca hōis
 em esse manifestat p'cedatam d'ca hōis hōis hōis hōis

17
 181.
 9.

Quia p'etas e. Quia ipm esse nō significatur sunt
 ipm subiectum essendi; sunt nec rōis significatur sunt hōis
 rōis. Vn sunt nō possumus d'ca q' ipm nōis rōis. Ita
 nō possumus d'ca q' ipm esse sit; s'z id q' ē significatur sunt
 subiectum essendi. Sicut id q' rōis significatur sunt subiectum
 rōis. Et idē sunt d'ca possumus de eo q' rōis; sine de
 rōis q' rōis mātūm subiectum nōis; et p'cipat ipm; ita
 possumus d'ca q' eius sine id q' est; sit mātūm nō essendi. Et
 hōis q' d'ca ipm esse nō d'ca est.

Tercia propositio seqt.
Quod est participare aliquo potest; s'z

ipm esse nullo modo aliquo participat.
 Ita ē tertia hebdomada ipm B. que continet ad p'ca
 dentem s'z. Sunt nō em in ipa rōis et p'ca et ipm
 quo d'ca sunt alia suscipit in ipa rōis. Ut vni p'ca et
 rōis rōis qd est rōis rōis et ipm rōis subiectum ab ipm rōis
 p'ca ad hōis ē suscipit rōis et alia omnia multa in p'ca
 dem aut hebdomade omnis ē q' esse ē d'ca ad quod ē; nō
 p'ca hōis rōis q' illorum sit p'ca alio hōis s'z hōis
 mades q' ē aliquo participat p'ca quia ē in p'ca ad ēē
 et ad alia rōis rōis ipm rōis ē nullo alio p'ca; quia
 est simplex essentia rōis que p' forma ē in actū; et rōis
 quantum talis nihil p' suscipit; quia hōis nō ess' in actū
 sed in potentia.

Thomas

Ponit hōm d'ca. Que quidem d'ca sunt hōm rōis
 p'ca rōis. Est aut p'ca; quasi p'ca rōis; et idē
 quando p'ca rōis rōis d'ca quod ad aliam p'ca hōis d'
 p'ca rōis illud sunt hōis de p'ca rōis; quia nō hōis
 rōis animalis hōis rōis rōis rōis. Et eadem rōis
 Socrates p'ca hōm hōis et subiectum p'ca rōis
 et nō rōis; quia forma rōis rōis rōis; que de
 sui rōis q' d'ca; d'ca ad hōis; ut al aliud subiectum;
 Et hōis et effat' de p'ca hōis rōis; et p'ca q'
 non adequat d'ca hōis hōis p'ca hōis q' d'ca p'ca
 pat hōis hōis. Tria nō rōis rōis in ea claritate qua
 est in hōis p'ca hōis aut hōis rōis participat' hōis
 et q' hōis hōis hōis hōis ipm esse participat' aliud
 hōis hōis p'ca participat' aliud hōis hōis q' materia

Et subiectum participat forma. Ut aeris, quia de dicto est
 ipsum esse significat. De quodam abstractum. Sicut autem nec per
 aliquid participat per modum quo per se participat. Sed enim
 et ea que in abstracto duntaxat participat aliquid possunt: sicut al-
 bedo colore: si ipsum esse est remissum. Unde ipsum quidem parti-
 cipatur in aliis: non autem aliquid aliud: sed id quod esse: tunc enim
 Quamvis sit generaliter in remissione de et deo participat ipsum esse.
 Non per modum quo magis quae participat a magis quae. Sed participat
 ipsum esse per modum quo contrarium participat abstractum. Hoc est
 quod dicitur per id quod esse.

Sit enim participatio cum aliquid iam est

Est autem aliquid cum esse suscepit

Probat ex eo quod dictum est superius scilicet quod ipsum esse non dicitur esse materia.
 manifestum est enim: quod id quod non est non potest aliquid participare. Unde
 quod est quod participatio quoniam aliquid non iam est, sed per hoc aliquid
 est, quod suscipit ipsum esse. Unde scilicet quod id quod est aliquid quod
 ita participat ipsum autem esse non potest aliquid participare.

Quarta propositio:

**Ad quod esse habet aliquid preterquam quod
 ipsum esse potest. Ipsum vero esse nihil
 aliud preter se habet admixtum.**

Hec quarta propositio ut dicitur Gilbertus, quodam modo
 explanat sensum precedentis. Nam dictum est in precedentiibus
 id quod est participatio aliquid per se, quod et ipsum quod est per se
 aliquid preterquam quod ipsum est, vel corpus preter corporitatem
 habet colore pulchritudinem et alia omnia. Ipsum vero esse nullo
 modo aliquid participat, qui nullo preter se habet nisi quo esset
 remissum, nisi enim per illa attribuitur, nisi quod generat sibi
 quodammodo et essentialiter. Cum per se edomades querit
De participat aliquo: per quod sciendum.
 primo. Quia dictum est in precedentibus quod per esse intelligit
 substantiam seu quidditas rei, abstracta ab ipsa et est quod
 talis quidditas est simpliciter non suam indurduox, nullo est remissum
 non participat sed in simpliciter tunc nullo est remissum, nullo est remissum.

De hoc suscipibilis, quia in actu eius formalis est quidditas
 constituit, si illud quod est in actu ad non alterum et in potentia
 quod ipsum esse sit actuale non potest suscipere, et per quod non participat
 aliquid. Sed enim aliquid participat iam non est in potentia
 actu quidditatis et essentialis, et per quod esse per se nihil
 habet admixtum. **Secundo sciendum.** Quod esse quod
 est existens forme in materia, nullo alio participat, probatur
 primo. Quia omne esse est forma in reatu. Sed Nul-
 lum est ex forma est nisi in materia materia quanta sit esse
 igitur non est nisi per generationem materiae in forma. Et hoc est
 non dat. Hoc in libro de uno et unitate. Sed enim per
 quia potentia ipsum est recepta, ut potest materia recepta for-
 mam, et subiectum in esse existens subsistens est in potentia
 Ad diversa accidentia, si tale esse est iam actuatum, et
 per quod nullum alterum est receptibile, ut dicit Gilbertus
 hoc. Quia in una et fit in uno esse, hoc enim sunt
 diverse forme, hoc non ipse est ordo, quia quoniam eam
 est potest, ut non subiecta se habet ad posteriora, et sequitur
 ea, et sequens se habet ut determinans ipsam, et sit illa
 forma et determinans omnes alias precedentes, quia est actus
 omni precedentium. Ideo precedentes in ipsa nominantur
 una forma et non plures. Et hoc sequitur, quod per formas
 accidentales, non oportet ponere plura esse in re, quod autem huius
 modi formas in re est esse substantiale quod est ipsum ma-
 teria, et per illud esse, omne quod advenit accidentale est:
 et tale autem est de hoc esse subiecti, et hoc videtur ad-
 beatum, quod omnes forme sine substantiales, sine acciden-
 tales in materia existentes attingunt immediate essentia ma-
 terie, et hoc est vult Egidius Romanus de primo princi-
 pio, fundans se in dictis per se hebdomadis hoc quod ani-
 dens ipsum esse non est susceptibile alterum actus, si quia
 per forma habet eorum actus, et per quod ipsa forma, non
 est susceptiva materiae secundum, si in potentia materiae, que est
 susceptiva actus. **Conclu-
 sio realis.** Esse non participat aliquid, per Gilbertum
 clauso. Quia omne quod participat alio est forma substantia,
 alio, ut amittat, sed probatur, quod esse non suscipit for-
 mam, talem ut accidentalem, nisi in ordine ad materiam
 que est in potentia ad omni forma, quod est esse non participat
 aliquid.

Tho:

Tertium deum ponit. Et similitudine ista dea per admixtione

aliquid extenari (non q̄ consideranda est, q̄ neca q̄m̄q̄ ab-
 tracte consideratur, hoc h̄c̄ veritatem, q̄ non h̄c̄ in se aliqd̄
 extenari quod s̄ sit p̄ter essentia suam: sunt humanitas et
 albedo. Et quom̄q̄ hoc nō dicitur. Cuius est? Quia h̄c̄
 manifeste significatur ut quo aliquid ē homo. Et Albe-
 do quo aliquid ē album. Non ē aut aliquid h̄c̄ formate lo-
 quendo nisi p̄ id quod ad eorum humanitatis p̄met. Et sicut
 non ē aliquid album formate nisi p̄ id q̄ p̄met ad eorū
 eorum albi. Et deo h̄c̄ h̄c̄ abstracta nihil alienū in se h̄c̄
 esse possunt. Aut aut h̄c̄ se in h̄c̄ que significant in
 concreto. Nam h̄c̄ significat ut qui h̄c̄ humanitate, et
 album, ut q̄ h̄c̄ albedine. Et hoc aut q̄ homo h̄c̄ h̄c̄
 manifeste, ut albedine, non prohibet h̄c̄, aliquid aliqd̄
 q̄ non p̄met ad eorum horum nisi solum qd̄ ē oppositū
 h̄c̄, et deo homo et album, possunt aliquid aliqd̄ h̄c̄
 quam humanitatem, ut albedine, et h̄c̄ ē eorū. Quod
 albedo ut humanitas significant p̄ modum p̄ter, et nō
 p̄cedunt de eorum, s̄ nec aliqua p̄ter de suo toto. Quia
 igitur sunt dicitur ē ipm̄ ea significant ut abstractum:
 id q̄ ē ut manifeste, consequens ē, deum ē, q̄ h̄c̄
 te, p̄ id qd̄ est, p̄ter aliquid est.

Quinta propositio

Diversum est enim esse aliquid in eo qd̄
 est: et esse aliquid: illic enim accidens.

hic substantia significatur.

Ista ē quinta hebdomada. Et sequitur p̄cedentes, quia op̄
 p̄ter diversitatem nō magis composita q̄ p̄cedē: esse
 enim aliquid, et esse aliquid in eo q̄ ē compositum, qm̄ p̄ter
 esse et id q̄ ē. Et p̄mo p̄ter hebdomada, dicitur q̄ ibi illud
 enī, declarat aut hebdomada s̄, dicitur ē esse, q̄ ē
 substantia accidentis, et esse aliquid in eo q̄ ē, esse
 accidentis, quo accidentia subsistunt in eo q̄ ē, esse
 substantie, ut dicitur ē esse, ens et esse, ens q̄ est
 in eo q̄ est ens. **Probatio**. Illud enim dicitur de eo
 aliquid significatur esse ens quia ens de aliquid, q̄
 Aliquale quid, s̄ non de aliquale quid nisi qualificatum.

11.

p̄ amā ut q̄ opus de triangulo esse, h̄c̄ h̄c̄ in de
 aliquo de, aliquid ita, q̄ p̄t addi in eo, qd̄ est signifi-
 ca- re et ita, s̄ substantia q̄ ē aliquid ita esse. Aliqd̄
 de m̄q̄m̄ ad esse ens referre. Et q̄ h̄c̄ p̄t probari p̄-
 ter: dicitur, qm̄ dicitur in prologo. In om̄ substantia
 in eo quo ē bona ē. Cura p̄sentem hebdomada dicitur.

Verum esse sit in genere. Pro quo
 Sciendum p̄mo q̄ esse h̄c̄ se ē transcendens om̄a
 ḡn̄a, quia in om̄ ḡn̄e reperitur ē. At in m̄q̄m̄ substantia
re, et At in m̄q̄m̄ arum, q̄ mequale, in ḡn̄e em̄ sub-
stantie reperitur ē p̄ se. Et in ḡn̄e arum reperitur
esse in alio. Et hoc p̄t. Et ens quod finitur ab
esse ens est transcendens om̄a ḡn̄a, et mequale re-
p̄ter in ip̄is, sunt ip̄m̄ esse a quo finit, et p̄ q̄ nō
q̄ ē ḡn̄e d̄erem p̄d̄mentarum. Item de Ratione
ḡn̄e ē, q̄ dicit formam mediam int̄ p̄ter et arum
inter potentiam et arum. Et dicit Compositum q̄ mequale
ip̄m̄ ḡn̄e h̄c̄ p̄ter adm̄ptum aliqualem: in p̄cedentibus
aut dicitur ē esse nō consistit ex actu et p̄ter, s̄ quia
sit actū formale et quiditatem rei, h̄c̄ ḡstut aliqd̄
esse ex m̄ et forma in redunt in d̄m̄ arum quidit-
tatem et essentialitatem. Ex istis p̄t causam finem esse
ista d̄m̄ nō sit actū p̄ter. Nullam compositum
nec impossibilitatem h̄c̄. Om̄ aut q̄ ē in ḡn̄e est
compositum q̄ esse et essentia solum dicitur finitur.

Secundo Sciendum: esse p̄ ip̄m̄ q̄ ē reus p̄-
 mo ad ḡn̄e. Substantia enim p̄mo et p̄ se quent ē
 sunt em̄ om̄a s̄ma attribunt. Vni sano, s̄ anima
 em̄ia attribunt. Vni enti, p̄ter de ab d̄p̄te 1° me.
 th̄p̄ h̄c̄, et arum nō ē ens, s̄ quid ē. d̄p̄t s̄mo
 ut mensura ens. Sequitur q̄ q̄ illa que subsistunt
solum accidentibus, dicitur esse aliquid in ip̄m̄ substantie
sine substantie, quam dicitur esse simple. Et hoc
q̄ esse determinat ad ḡn̄e p̄ quod ē in quod reperitur
qua exceptum in q̄ ē trahit ad conditionē qd̄ ē, et
limitat ad determinatū ḡn̄e ḡstut em̄ esse d̄m̄m̄
ip̄m̄ ē determinatū ens qd̄ est in ḡn̄e reponibile.

Conclusio xnsalis esse s̄m̄ se nō est in ḡn̄e
 p̄ter q̄ p̄mo notabile, q̄ ē transcendens om̄a ḡn̄a, et q̄
 est ens in ip̄m̄. q̄ oportet esse reus actum ad aliquod reus
 ens t̄m̄ est in ḡn̄e ut p̄ s̄m̄ notabile, q̄ t̄m̄ limitatū et det-
 minatū, q̄ in ḡn̄e reponibile est.

Thom.
 Quia Conceptiones Quae accipiuntur
 sunt compositiones eius quae est esse simple, ad id quod est esse aliud
 Et primo ponit utriusque distinctam, sicut assignat dicitur
 Ibi illud est animus quod. Quia primum considerandum est
 Quod est quod id quod est: potest aliquid habere partem suam esse
 riam: necesse est quod in eo consideretur dicitur esse. Quia enim
 forma est primum essendi: necesse est quod hinc qualibus forma
 habitam hinc aliquate esse dicitur. Si ergo forma illa: non
 sit parte essentiam habens, sed consistat eius essentia, ex
 eo quod habet talem formam de hinc simple, sunt homo
 ex hoc quod habet animam rationalem. Si vero sit talis forma
 que sit extranea ab essentia hinc eam secundum illa for-
 mam ad de hinc esse simple, sed est aliquid, sicut secundum
 albedine homo de esse albus, et hoc est quod dicitur dicitur.

Septima Propositio

Omne quod esse participat eo quod est
 esse: ut sit. Alio vero participat eo: ut
 aliquid sit. Ac per hoc id quod est par-
 ticipat eo quod est esse ut sit. Et vero
 ut participare alio quolibet possit.

Ista est sexta hebdomada: et continetur secundum ad praedictas. quae
 in praedictis factum est. quod esse participat a quod est. Et
 et esse aliquid participat a quod est. In principali vero heb-
 domade ostenditur ad quod ipsum quod participat esse, et ad quod
 ipsum quod participat esse aliquid, et primo ponit hebdomades
 Secundo ostenditur participatio quod esse. Nunc esse partem parti-
 cipationem ipsum esse aliquid. Et hoc ibi. Ac per hoc id quod
 seponitur ergo sic. Omne quod est. et omne subsistens participat
 eo quod est esse, non quidem ut eo aliquid sit, sed ad hoc
 tunc ut eo sit et idem subsistens, quoddam alio participat
 ut eo aliquid sit, sed quia illa participatio qua quod est
 eo quod est esse participat nunc prius est: altera vero po-
 terius. Deo subsistens. Ac per hoc: quod dicitur, quia non
 potest esse aliquid nisi per nunc sit id quod participat, eo quod

17.
12.
 est esse ut sit est vero nunc primum ut deinde participet a
 hoc qualibus quo aliquid sit: **Quia presentem**
Hebdomadem queritur. V. ab alio res
Et quod sit et ab alio: quod aliquid sit.
 Sciendum primo a participatio esse, sive a primo participat
 estis, uniusmodi sunt forma prima et ultimum finis hinc
 Sed a participat eius determinat res hinc quod aliquid determinat
 tunc sit, sunt sunt participat eius mobile et eius quod quod
 sunt participat determinat hinc quo est, non aliquid nunc
 praesupponit aut se esse quod nunc qui esse spectatur: spe-
 culatur uniusmodi eius ea rane qua est. Et deo vero
 sua appellatur. De hoc vero scientie due reales spectatur:
 tunc physica sed et metaphysica spectatur: res non ea
 ratione qua sunt, sed ea qua aliquid sunt, in hinc
 tunc physica non spectatur corpus mobile esse hoc in p.
 supponitur a primo physico, qui anima subiecta subiecti hinc
 in esse, deo de quod in omni sua particulari praesupponit, p.
 d et quod est. Et intelligitur de de subiecto debet p.
 cognosci: quia est in esse: et quod est in essentia, non aut
 quia est subiectum, et quod est subiectum. Ita enim mue-
 stantur in hinc ut dicitur in libro posteriorum Aristotelis.
 Sed physica spectatur corpus mobile esse aliquid hinc
 finem, esse participat participat nunc, esse mobile et p.
 hoc est due scientie hinc physica et metra distinguuntur a metra.
 Sunt esse aliquid ab esse. Et est hoc et est, quod passio-
 nes et participat esse: que quod dicitur a primo physico dicitur a
 a participat et passionibus ipsum esse aliquid considerat in
 particularibus scientiis: **Sciendum secundo** Quod alia est
 consideratio de ente utriusque modum eius. Et alia est conside-
 ratio determinati scilicet particularis entis hinc quod primo quod
 metaphisica, quia metra spectatur eis modum tale, et que
 hinc insunt secundum se. Scilicet aut particulares quod dicitur nunc
 determinatum per formam quod ut spes. Vnde physica
 considerat eis contrahendo ipsum ad corpus mobile et illud
 accidentia per participat eius mobile spectatur. Sed metra quod dicitur
 rat eis contrahendo ad quod et motum et nunc sensibile
 separatum secundum eorum et quod dicitur particularata que illi insunt per
 propria participat. Quia hoc dicitur Iug. Albertus in
 Comento perambulans capitulo quinto tractatum de subtilibus. Quod
 nunc omni sua sit ultimum. De hoc habet loqui philosophus. **fol.**

In Metaphisico de vlt. Et alii phisicis. autem est
 ut phisico. et mathem. autem in loqui hnt de esse
 vlt. producti a solo lumine intelligentie. de quo. v.
 universalis. ut sic ens phisicorum autem loqui hnt
 qui dicitur qd et ma. qd versant circa id sic vera esse
 possunt. hinc qd loquuntur hnt loqui de hinc sub
 esse in ens. n. receptus. Et mathem. hnt loqui de
 vlt. sub esse nature determinate ad quantitatem. hoc est
 ratione quantitatis. non in hinc ut illam. phisico de lo.
 qui hnt de vlt. sub esse nature. quod p. quibus acquiritur
 ex gnt. quia gnt. e. suppositi. ut de pmo mathem.
 Et ipse nature vlt. ex gnt. qd dnt commentatae pmo me.
 thaphisice. Na. p. se mndit spem. et mndit mli.
 videtur. ut sustinet spem. Gilbertus dnt natura
omnibz operatur in sebz. p. dntendo em singularia. p. dnt
dnt et vniuersalia. **Conclusio responsa.**
 Res ab alio habet qd fit. Et ab alio hnt qd aliquid fit.
 Est conclusio. quia ex notabilibz pmo. Ab esse em res
 hnt qd fit. et ab aliqua p. tate extantia et qd aliquid fit.

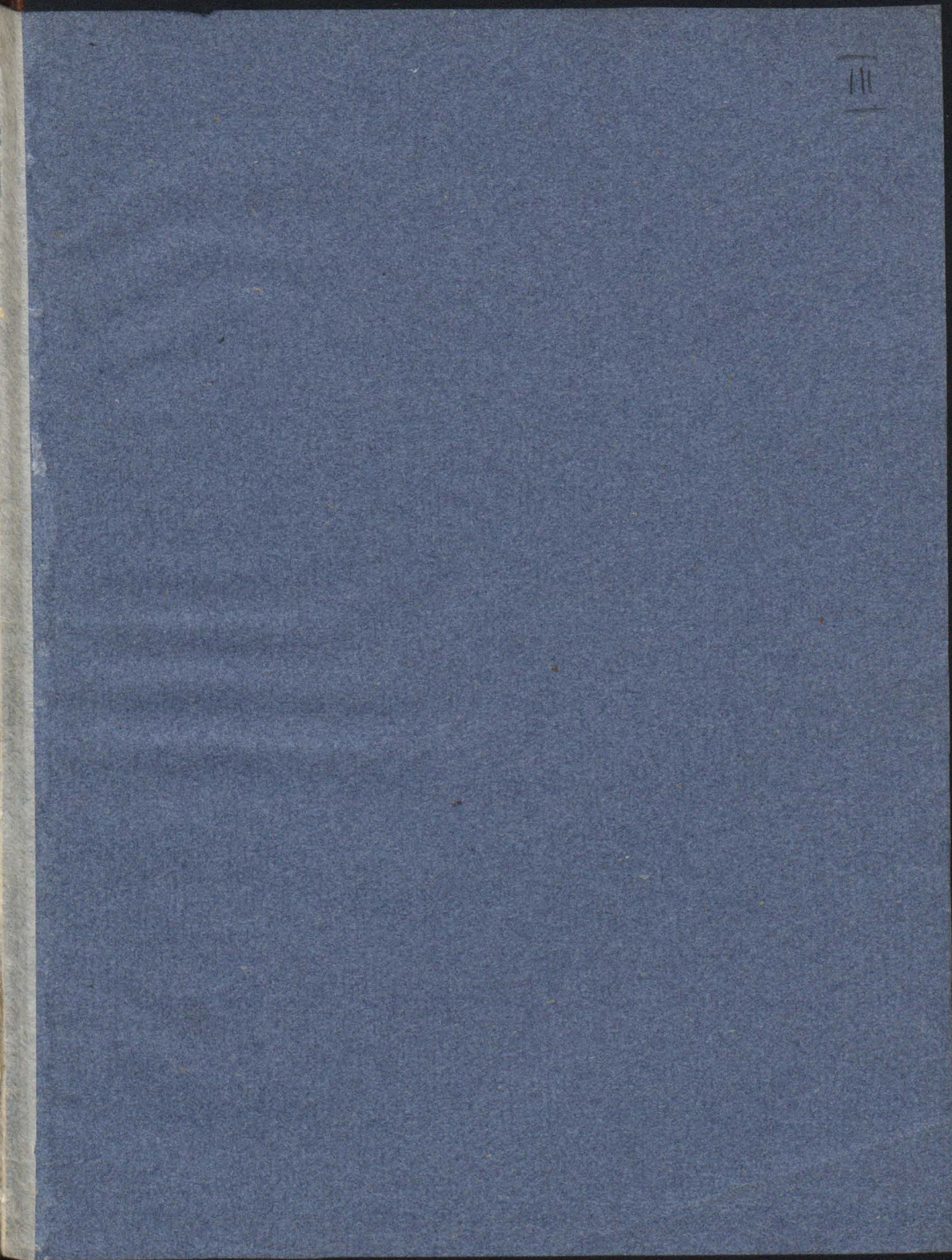
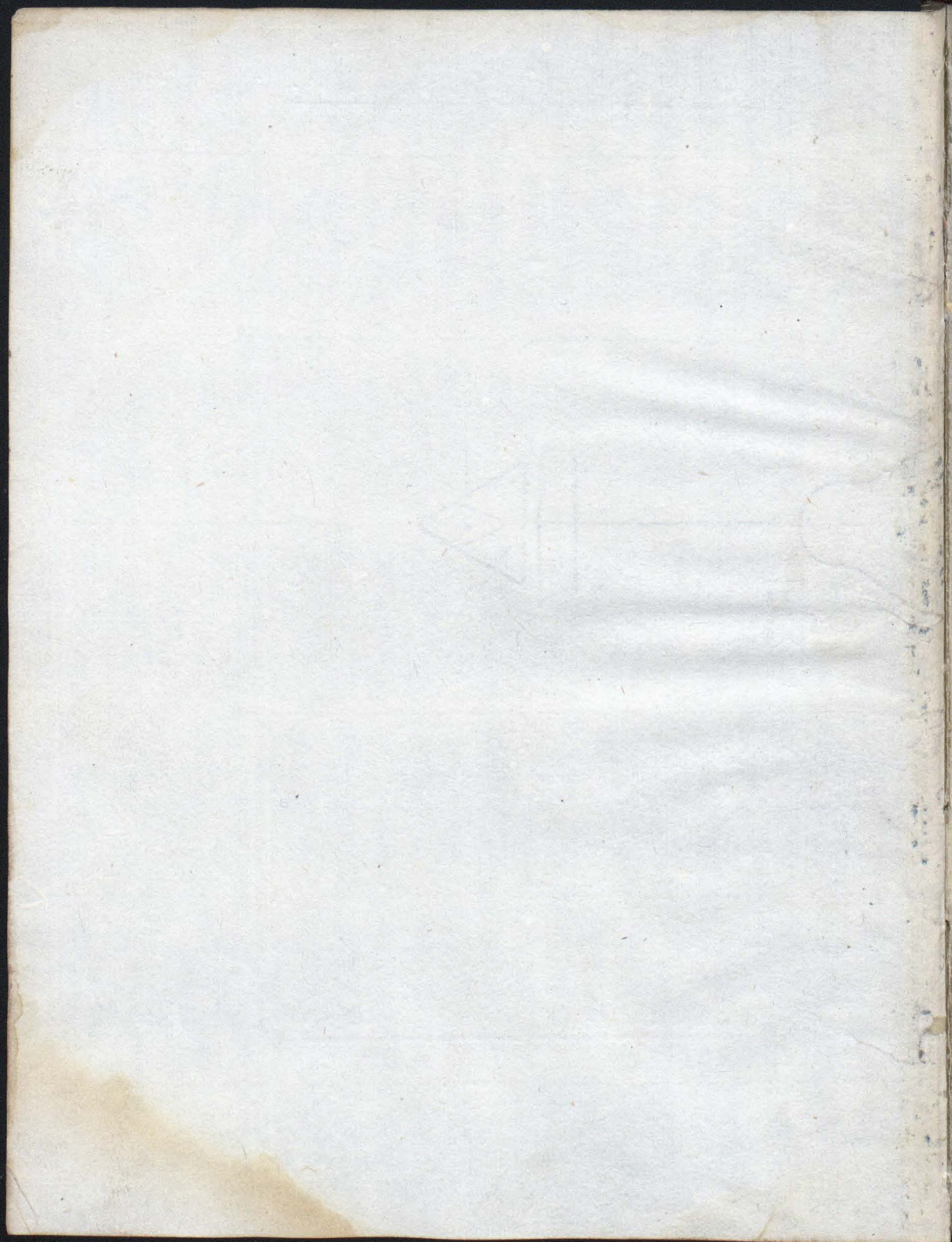
Solam deam ponit vbi dnt. Et ad h. qd aliquid
 simple dntem p. cipat ipm esse. Et ad hoc qd fit ali.
 quid est qd p. cipet aliquo alio sic homo ad hoc qd fit
 albus p. cipat no solum esse stabe s. et albedinem.

Septima propositio

14

14

121

